

[Statsministeren.]

samtidig vende mig mod påstanden om, at regeringen er udtryk for en blokdannelse vendt mod socialdemokratiet. Vi vil ikke, sådan som flertallet ville det i de forløbne 14 måneder, være os selv nok. Regeringen ønsker et sagligt og fordomsfrit samarbejde med socialdemokratiet, og jeg må sige, det er socialdemokratiet, der afgør, om man vil udnytte dette tilbud.

Så spurgte hr. Per Hækkerup mig: findes der en aftale mellem de 3 regeringspartier? Og hr. Per Hækkerup var i særlig grad interesseret i, om der fandtes skriftlige aftaler. Må jeg her minde om, at hr. Per Hækkerup før valget og valgkampen igennem selv sagde: socialdemokratiet vil ikke efter valget indgå skriftlige aftaler med noget parti om nogen politik, det er ikke nødvendigt mellem folk, der har tillid til hinanden. Lad dette være hr. Per Hækkerups eget svar på det spørgsmål, for jeg deler den opfattelse.

Der var, som jeg selv understregede det i min regeringsklæring forleden dag, vigtige områder af vort arbejde, som jeg ikke kunne komme nærmere ind på, bl. a. Færøernes fortsatte udvikling. Det har givet anledning til, at spørgsmålet om regeringens politik over for det færøske folk er blevet rejst. Jeg vil gerne benytte den givne anledning til at understrege, at regeringen ønsker at fortsætte samarbejdet med de færøske myndigheder om en løsning af det færøske samfunds problemer efter tilsvarende retningslinjer, som har været fulgt under den foregående regering. Det regeringsforslag om en færøsk repræsentation i Nordisk Råd, som fra dansk side blev fremsat til rådets session sidste år, behandles for tiden i en nordisk komité bestående af rådets repræsentation og af regeringsrepræsentanter. Regeringen stiller sig fuldt ud bag forslaget og vil fortsætte bestræbelserne for at nå et positivt resultat.

Jeg bliver nødt til til dette at sige yderligere, at hvis der i hr. Per Hækkerups spørgsmål, sådan som han formulerede det, skulle ligge en kritik af, at den nuværende regering ikke havde nået et positivt resultat inden den Nordisk Råd-session, som tager sin begyndelse i næste uge, så ville det være urimeligt. Ingen ved bedre end den foregående regering og formentlig den

regerings repræsentanter, at spørgsmålet om repræsentation i Nordisk Råd er noget, der skal løses af de nordiske lande i fællesskab, og ingen ved bedre end den foregående regering, at spørgsmålet om Færøerne med det samme medførte problemet om Ålandøerne. Men jeg kan erklære, at regeringen står positivt bag ved de bestræbelser, der er gjort, de forslag, der er fremlagt, og vi vil ikke sky nogen indsats for at nå et positivt resultat.

På samme måde blev der rejst spørgsmålet — det var også hr. Per Hækkerup — om den danske grænsepolitik lå uændret. Nu går jeg ud fra, at det ærede medlem mente mindretalspolitikken, og sådan opfattet vil jeg gerne sige, at der er ingen ændringer i den hidtidige politik over for mindretallet. Vi ønsker, at den rolige og harmoniske udvikling, der har præget grænselandet i mange år, vil fortsætte, og det er regeringens hensigt at opretholde kontaktudvalget med det tyske mindretal. Det er også regeringens hensigt at fortsætte den støtte til det danske arbejde, der gøres syd for grænsen.

Spørgsmålet om Norden og Danmarks markedsforhandlinger blev rejst, og jeg vil gerne sige, at det er, som jeg sagde det i regeringens tiltrædelseserklæring, vor agt at fastholde Danmarks ansøgning om optagelse i De europæiske Fællesskaber. Vi vil fortsætte de hidtidige bestræbelser for at bringe markedsdelingen i Europa til ophør. Regeringens mål er et europæisk marked omfattende fællesmarkedslandene, Storbritannien og de EFTA-lande, der ønsker det, herunder i første række de skandinaviske lande. Det er den målsætning for Danmarks politik, hvortil der hidtil har været bred tilslutning i folketinget, og det er også i overensstemmelse hermed, at vi lægger afgørende vægt på bevarelsen af markedsfællesskab med de skandinaviske lande. Regeringen kan ikke tænke sig en genskabelse af told- og andre restriktioner igennem Øresund. Det bør i denne forbindelse tilføjes, at der ikke i denne markedspolitiske målsætning ligger nogen afvisning af det økonomiske samkvem med landene uden for Europa og heller ikke en afvisning af et økonomisk samkvem med østlandene.

Hvad de udenrigspolitiske spørgsmål angår, vil udenrigsministeren senere besvare